

Elkáč

12/21

90
rokov

STREDNÁ ODBORNÁ
ŠKOLA EKONOMICKÁ

1931	1954	1984	2000	2021
zrod začiatky	stabilizácia rast	rozvoj	profilácia	aktualnosť

Dobrá škola, dobrý štart

Prof. J. Štefánik, Nová Ves

Naša SOŠE oslavuje!!!

Netradičná stužková

Stredná odborná škola ekonomická, Stojan 1, 052 01 Spišská Nová Ves

NOVÁ
študentská
firma

EKOHAND

Milí čitatelia, učitelia a študenti,

s blížiacimi sa Vianocami, sviatkami pokoja a radosti, keď máme všetci k sebe bližšie, je príjemné deliť sa o svoje pocity s našimi blízkymi, ku ktorým určite patria aj vaše pani učiteľky a vaši spolužiaci.

Veľmi rada by som bola, ak by si teraz každý z vás, čo číta tieto riadky, v duchu uvedomil, čo pre neho znamenajú vianočné sviatky. Veď Vianoce nie sú len o prijímaní darčiekov, ale sú hlavne časom, keď je blízka rodina pokope, ako sa hovorí, za jedným stolom. Počas Vianoc by mala byť rodina spolu, prizvať svojich blízkych a užiť si spoločne strávený čas. Radosť z darčiekov nie je jediná, ktorá nás chvíľkovo obšťastní. Mali by sme sa snažiť robiť radosť druhým, podporiť ich, povedať milé, povzbudivé slová. Nedá mi nespomenúť ani túto nepriaznivú situáciu, ktorá momentálne panuje po celom svete. Preto verím, že všetci ostaneme počas vianočných prázdnin zdraví, aby sme sa so svojimi blízkymi mohli stretnúť a zavinšovať si.

Určite ste postrehli, že naša stredná škola v tomto kalendárnom roku oslavuje svoje 90. výročie od svojho založenia. Je to čas na rekapitulovanie, na spomienky, na dôvod byť hrdý, že sa k takému vysokému veku naša škola dopracovala a my môžeme byť jej súčasťou. Dúfame, že neostaneme len pri spomienkach, ale podarí sa nám jej významné jubileum spoločne osláviť, keď sa situácia s koronakrízou upokojí.

Všetkým žiakom po celom Slovensku opäť začalo dištančné vzdelávanie, niektorým to vyhovuje, iným ani nie. Veľa žiakov ocenilo predčasné prázdniny pred Vianocami, no ja by som si predvianočnú atmosféru radšej vychutnala spoločne so svojimi spolužiakmi a učiteľským zborom. Mohli by sme si posledné dni v škole spríjemniť nejakými malými darčekom, ktoré by sme si vzájomne vyrobili a spoločne sa obdarili, zaspievali si koledy a po škole zašli so spolužiakmi na vianočný trh do mesta a zahriali sa pri vianočnom punči. Veľmi by sa mi to páčilo, čo nato hovoríte vy, milí čitatelia?

Keďže máme za sebou a aj pred sebou obdobie dištančného vzdelávania, verím, že nie nadhlo, do vianočného čísla školského časopisu sme pre vás pripravili anketu, kde sme sa pýtali žiakov aj učiteľov, čo im počas dištančného vzdelávania najviac chýbalo. Študenti si mohli vybrať z nasledujúcich možností: A. priamy učiteľský výklad, klasická výučba v triede, B. čas strávený so spolužiakmi v triede, C.

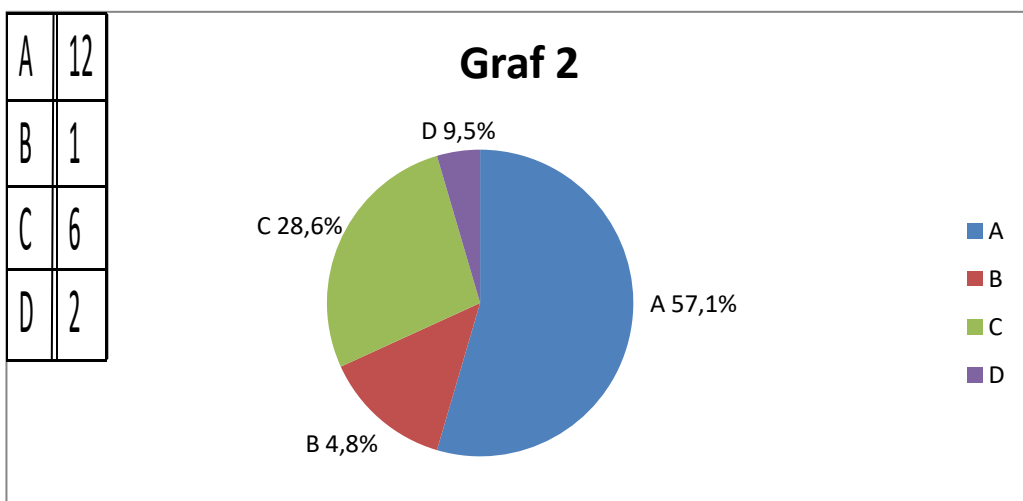
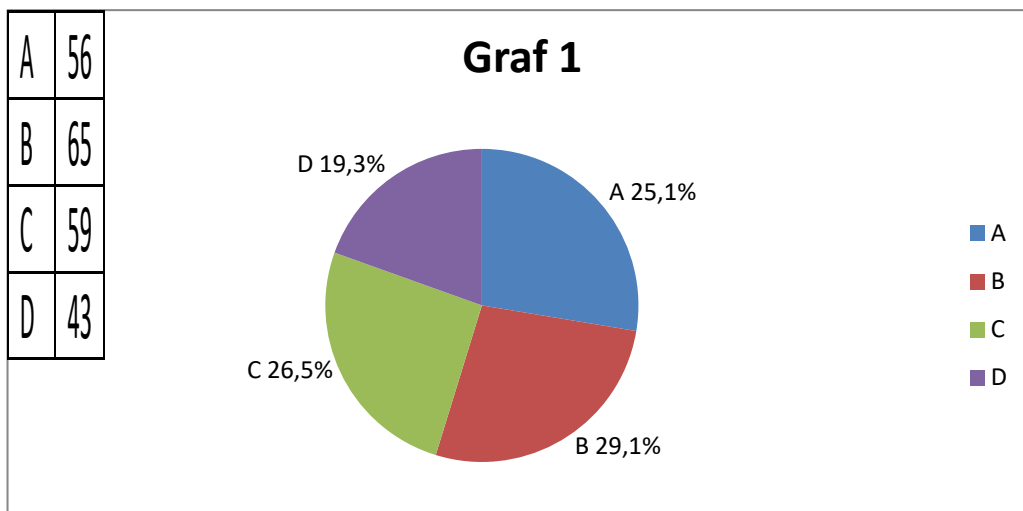

bežný študentský život (študentská rutina, aktivity, imatrikulácia, stužkové (v prípade štvrtákov) „vylomeniny“, D. exkurzie a výlety. Učítelia si mali na výber možnosti: A. klasická výučba v triede, spätná väzba študentov, B. čas strávený s kolegami v kabinete, v školskej jedálni a na učiteľských akciách (vianočný večierok, iné...), C. bežný učiteľský život (učiteľská rutina, aktivity, imatrikulácia, stužkové (v prípade štvrtákov), D. exkurzie, výlety. Výsledky ankety sme spracovali do nasledujúcich grafov. Z tristojedem opýtaných študentov sa do ankety zapojilo dvestodvadsaťtri (graf 1) a z tridsiatich učiteľov sa zapojilo dvadsaťjeden (graf 2).

Na záver by sme vám chceli zaželať príjemné prežitie vianočných sviatkov a do nového roka veľa zdravia, osobného a študentského šťastia, pracovných úspechov pre Vás, milý učiteľský zbor a radosti z úspechov žiakov, ktorým pri ich vzdelávaní určite s vedomosťami odovzdávate aj kus svojho srdca.

Bianka Bučáková, II. L a

vedúca krúžku školského časopisu Elkáč, Mgr. Daša Rutkayová

Čo vám prinášame v decembrovom vianočnom špeciáli

Naša SOŠE oslavuje

5 Čože je to deväťdesiatka?

6 Spomíname s pánom Albínom Fabínom, bývalým zástupcom riaditeľa a učiteľom školy

Školský život

9 Študentská firma Ekohand

10 Na slovíčko s... bývalou zástupkyňou Mgr. Tatarkovou

12 Netradičná stužková IV. L na magickom mieste

16 Vyspovedali sme našu novú pani učiteľku Mgr. Viktóriu Melikantovú

26 Prvácka anketa

Literárno-výtvarná galéria

18 Umeleckým perom

24 Kreatívne čitateľské projekty s podporou záložky do knihy

Relax po anglicky

34 Vianočná osemsmerovka

Nezabúdame na našu alma mater

30 Ako sa darí našej bývalej absolventke Alexandre Šupolovej Buc?

35 Pozdravy a blahoželanania od bývalých absolventov našej SOŠE

Čože je to deväťdesiatka?

Deväťdesiat rokov existencie Strednej odbornej školy ekonomickej, tomu sa povie úctyhodný vek nielen pre človeka, ale aj pre školu. Je to čas na rekapitulovanie, na spomienky, na dôvod byť hrdý, že sa k takému vysokému veku dopracovala naša škola.

Cesta našej školy nebola jednoduchá. Od svojho vzniku v roku 1931 škola prešla mnohými zmenami. Menil sa názov školy, vznikali nové odbory, aby sa škola prispôbovala dobe a trendom, ktoré so sebou prinášala. So svojím zameraním patrí škola medzi najstaršie v regióne. Dnes je to škola, ktorá ponúka moderné vzdelávanie, kombináciu teórie a praxe a nové formy zážitkového učenia.

Hlavným cieľom školy je vychovávať absolventov v jednotlivých študijných odboroch v súlade s požiadavkami trhu práce, ktorí budú pripravení pre ďalší život a štúdium na vysokých školách. Budú flexibilní na trhu práce a nájdu uplatnenie u zamestnávateľov.

Veríme, že naša škola má pred sebou ešte dlhú púť. Odovzdá poznatky ďalším generáciám študentov, vychová mladých ľudí pre život, ktorí budú šíriť dobré meno školy.

Pri príležitosti osláv 90. výročia SOŠE spracovala PhDr. Renáta Krajňáková

Spomíname s pánom Albínom Fabinim, bývalým zástupcom riaditeľa a učiteľom školy

Pán Albín Fabini pri našom rozhovore pri príležitosti 90. výročia založenia školy s úsmevom na tvári poznamenal, že sú rovesníci a od životného jubilea ich delí len jeden rok. Pán Fabini sa narodil 18. novembra 1932 do roľníckej rodiny. Jeho rodiskom bol Jamnický Mlyn. Kedysi sa v časti obce Jamník nachádzal mlyn, ktorého koleso poháňala voda z Hornádu, v súčasnosti už pozostatky mlyna nenájdeme. Pán Fabini mal od detstva rád život, prírodu a keďže sa jeho starí rodičia aj rodičia živili roľníctvom, aj on si vybudoval vzťah k hospodárskym zvieratám a práve táto etapa jeho detstva ovplyvnila výber strednej školy. Po ukončení štúdia na Strednej poľnohospodárskej technickej škole v Sabinove v roku 1953, 1. septembra v tom istom roku nastúpil ako učiteľ na dvojročnú Poľnohospodársku účtovnícku školu v Spišskom Podhradí. Táto stredná škola sa neskôr v roku 1957 presťahovala do Bijacoviec, kde žiaci mohli študovať štvorročný odbor ekonomika poľnohospodárstva. V roku 1967 došlo k jej zlúčeniu so Strednou poľnohospodárskou technickou školou v Spišskej Novej Vsi. Spolu s piatimi pedagogickými pracovníkmi viedli ďalšie kroky pána Fabiniho práve na spišskonovoveské pracovisko, kde pôsobil až do dôchodku v roku 1995. V Spišskej Novej Vsi pokračoval ako učiteľ ekonomiky a živočíšnej výroby, mal rád prácu triedneho učiteľa a po odchode zástupcu riaditeľa školy Juraja Korchňáka prebral túto funkciu, ktorú vykonával do roku 1990. Pán Fabini si na chvíle strávené na Strednej poľnohospodárskej technickej škole spomína takto: *„Spomienky na toto obdobie sú veľmi príjemné, boli sme veľmi dobrý kolektív nielen po pracovnej stránke, ale aj obyčajnej, ľudskej. V poľnohospodárskom školstve som pôsobil štyridsaťdva rokov, čiže celý môj aktívny život. Počas mojej pracovnej éry sa názov školy menil. V čase môjho pôsobenia niesla škola názov Stredná poľnohospodárska technická škola. Od jej založenia sa špecializácia školy na základe potrieb praxe pomerne často menila. Od roku 1950 do roku 1957 vychovávala krmovínarov, od roku 1954 do roku 1960 meliorátorov, od roku 1954 do roku 1962 chovateľov a v čase môjho pôsobenia škola vychovávala ekonómov poľnohospodárstva či pestovateľov – chovateľov.“*

Pri našom rozhovore sme sa pána Fabiniho taktiež opýtali, akí boli študenti v čase jeho pôsobenia na škole? Ved' ako zvykne staršia generácia „nadávať“ na tú

mladšiu, že sa im nechce učiť, občas sa správajú drzo a prekračujú medze, zaujímalo nás, ako vtedajších mladých ľudí vnímal on: *„Študentov som vnímal tak ako mladých ľudí dnes. Boli dobrí aj horší. Nepoužíval som však slogan – Keď my sme boli mladí... . Možno boli zodpovednejší, skromnejší, šikovnejší, menej šikovní. Na pomaturitných stretnutiach sa často pýtali, prečo ich vnuci majú problémy v škole, ktoré oni nemali? Moja odpoveď bola: „Vaši rodičia chceli, aby ste sa dobre učili. Vy ste sa učiť chceli a učiteľia vám v tom pomáhali, spolu s vami prekonávali ťažkosti a učili vás niečo do života.“*

Poslaním pedagóga je nielen učiť a vychovávať, ale počas svojej práce spolupracuje aj s ostatnými učiteľmi. Ďalšou otázkou bolo, ako si na bývalých kolegov zaspomína, ktorým by rád odovzdal svoj pozdrav: *„Bolo ich veľa a veľa, veľa dobrých. Na tých, ktorí už odišli už len spomínam, tých ostatných žijúcich a pôsobiacich na škole pozdravujem a je ich ešte chvalabohu dosť.“* Ak by sme sa vrátili k výchovnej funkcii učiteľa, občas musí byť na žiakov aj prísny, bol pán Fabini prísny učiteľom? *„Skôr náročným, ale aj chápaným a uznanlivým. Niekedy bolo treba pokarhať, niekedy napomenúť, pri väčšom probléme jednotlivca sa s ním porozprávať a až potom súdiť. O tom, akým ste skutočne učiteľom boli, sa dozviete pri pomaturitných stretnutiach, najmä ak vaši študenti sú vo veku päťdesiat rokov a viac.“*

Výber učiteľského povolania častokrát je predurčený už v detskom veku. Kto Vás v živote najviac ovplyvnil a ako? *„Moji rodičia, dedko, ktorý vo mne prebudil lásku k včelám, moje detstvo na roľníckom dvore. Môj učiteľ pán Beck, ktorý podnietil rodičov, aby ma dali ďalej do školy. Na strednej škole naša slovenčínarka Marka Hurňaková, pán Ing. Bajtoš, riaditeľ školy v Sabinove, ale aj ďalší moji učiteľia. V profesionálnom živote to bol môj prvý riaditeľ Ing. Vasil Korba, ale aj veľa ďalších kolegov.“*

Čo bolo pre Vás v živote najzaujímavejšie? *„Práca, ktorá ma živila, moja rodina, včely a kone, ale aj volejbal, príroda a hlavne život ako taký.“*

Čo ste sa v živote naučili? *„Celý život je školou. Každý túto školu využíva podľa seba, ako vie a v akom prostredí žije. Dôležitá je rodina, školské vzdelanie a všetko, čo na človeka vplýva. Počas života som sa naučil veľa. Otázka je, koľko z toho „veľa“ dokážete v živote využiť? Je známe tvrdenie, že dobre prežitý život a skúsenosti je niekoľkonásobné absolvovanie vysokých škôl.“*

Čo Vám v živote dodávalo odvalu? *„Odvážnemu šťastie praje. Otázka je, či niekedy nie unavené.“*

Kedy ste sa v živote najviac smiali a naopak, kedy ste mali v živote najviac strach? *„Strach a smiech sú reakciou na pocity, ktoré má každý človek. Občas ma vystrašili okolnosti, ale nikdy som nepocítil panický strach. Radšej som sa usmieval a smial ako mračil a niekedy som sa aj rehotal.“*

Človek sa po odžitých rokoch často vracia do minulosti, bilancuje, chceli by ste v živote niečo urobiť inak? *„Urobiť niečo inak sa dalo vždy. Každé rozhodnutie treba zvážiť, či je primerané a dobré. Opak môže byť a často je pravdou.“*

Čo bola tá najlepšia vec, akú ste v živote urobili a aká je najkrajšia vec, ktorá Vás v živote postretla? *„Neviem, ale myslím si, že tých dobrých vecí bolo viacej ako zlých. Vždy bola príležitosť sa správne rozhodnúť. Najkrajšia vec, ktorá ma postretla, bola moja manželka, moje dve dcéry, päť vnúcat a deväť pravnúcat.“*

Aké je Vaše najväčšie pranie? *„Mojím práním je zdravie pre ľudí, aby sme sa zbavili covidu a aby sa mali ľudia lepšie.“*

Čo by ste chceli odkázať mladým ľuďom? *„Prajem im dobrých, chápacích rodičov, dobrých učiteľov, lepšiu spoločnosť v širokom slova zmysle. Aby dokázali správne triediť všetky informácie, lebo ich je veľa a veľa z nich je nepravých. Aby žili veselo, zabávali sa a veľa, veľa dobrého.“*

O rok budete aj Vy oslavovať svoje životné jubileum, čo by ste popriali na záver našej školy?

„Srdečný pozdrav k deväťdesiatym narodeninám mojej školy. Kolegom veľa trpezlivosti a študentov, ktorí sa radi učia.“

Milý pán Fabini, prajeme Vám pevné zdravie a krásne prežité chvíle v kruhu Vašej rodiny.

Pri príležitosti osláv 90. výročia SOŠE spracovala: Mgr. Daša Rutkayová

Ing. A. Fabini druhý zľava dole

Milí elkáci!

V našom príspevku by sme vám chceli dať do pozornosti študentskú firmu EKOHAND, ktorá sídli na našej škole. Firma vznikla v 3. A v rámci predmetu Aplikovaná ekonómia. Aktuálne má firma päťdesiat akcionárov, z toho dvadsiati piati sú členmi združenia. Dôraz kladieme na nepotrebnosť plastov a využiteľnosť ekologických alternatív. Predmetom nášho podnikania je predaj ekologických výrobkov, či už sú to levanduľové vrecúška, sviečky zo včelieho vosku zo školskej včelnice a plátenné tašky, ktoré si budete môcť neskôr kúpiť. Taktiež v 2. polroku zorganizujeme secondhand, kde dáme oblečeniu druhú šancu. Oblečením môžete prispieť aj Vy. Všetky detaily sa dozviete na našom instagrame@ekohand_sose, preto nás začnite sledovať.

Bianka Becková, III. A

Na slovíčko s...

Milí čitatelia, v našom vianočnom čísle sme poprosili o rozhovor našu bývalú pani zástupkyňu, Mgr. Jarmilu Tatarkovú, ktorá na konci minulého školského roka odišla do zaslúženého dôchodku. Ohotne nám zodpovedala na naše otázky, nech sa páči, prečítajte si, čo nám o sebe prezradila.

Pozdravujeme Vás, milá pani Tatarková, od konca minulého školského roka si konečne užívate dôchodok, ako sa teda máte a ako sa Vám darí?

Moji milí študenti, ani by som nevravela, že konečne... zaslúžený dôchodok si naozaj užívam a pri mojich všestranných aktivitách sa mám výborne.

Ako ste prežili leto? Máte nejaký zážitok, o ktorý by ste sa mohli a chceli s nami podeliť?

Leto v roku 2021 bolo zaujímavé, pretože som navštívila a prešla nádherné, zabudnuté miesta na Slovensku. Slovensko je krásna krajina.

Ako sa majú Vaše vnúčatá a rodina? Máte teraz na ne viac času?

Aj počas svojej aktívnej pracovnej činnosti som si vždy vedela zariadiť a zorganizovať čas pre moju rodinu. Nevidím žiadny rozdiel medzi prácou a dôchodkom. Vnúčatá mám, lenže sú vzdialené 9 000 km – žijú v Calgary.

Porozprávajte nám o svojich záľubách vo voľnom čase. Začalo Vás niečo nové baviť, čo by ste mohli nazvať „áno, toto je môj koníček“?

Fúha... asi počet strán vo vašom časopise by nestačil na vymenovanie mojich záľub a na tie moje „koníčky“ mám teraz viac času.

Nechýba Vám škola/učiteľská práca, alebo ste škole dali navždy zbohom?

Vždy žiakov mám v srdci a rada sa neformálne s nimi stretávam. Čiže škole som zbohom nedala a veď vy dobre viete – každú chvíľu ma v nej vidíte.

Za čím sa Vám cnie najviac zo školského roka?

Veď predsa za tým hektickým životom – začína a zrazu už končí školský rok.

Je niečo, na čo ste sa každý školský rok tešili, že sa v škole udeje?

Áno je. Vždy som sa tešila na nových prvákov a odchádzajúcich štvrtákov. V tom je čaro učiteľskej práce (prichádzajú a odchádzajú).

Čím si Vás vedeli študenti získať?

Svojou úprimnosťou a láskavosťou.

Ostali ste v kontakte s kolegami?

Samozrejme. Ani si to ináč neviem predstaviť.

Sledujete na školskej stránke školské aktivity a novinky?

Pravidelne každý deň, aj suplovanie. Život na škole ma stále zaujíma, veď som tam odpracovala polovicu svojho života.

Vrátili by ste sa späť do školy, do Vašej práce?

Možno niekedy, momentálne nie.

Ako plánujete stráviť vianočné sviatky?

Určite s mojimi najbližšími a doma.

Čo nesmie chýbať na Vašom štedrovečernom stole?

Obidvaja s manželom sme za dodržiavanie krásnych slovenských tradícií.

Dali ste si nejaké novoročné predsavzatie?

Novoročné predsavzatie si nikdy nedávam, každý nový deň je predsavzatie.

A na záver, čo by ste popriali študentom a bývalým kolegom do nového roka?

Všetkým ľuďom dobrej vôle, je jedno či študent, bývalý kolega, sused – všetkým prajem hlavne veľa zdravia, veľa úsmevu na tvári, lebo s ním sa v živote veľa podarí.

Ďakujeme za Váš čas a odpovede, študenti III. E

Netradičná stužková IV. L na magickom mieste

Vážená pani riaditeľka, vážené pani zástupkyne, milá naša triedna učiteľka a napokon milí spolužiaci!

Možno v netradičnom čase a na netradičnom mieste stojíme tu, aby ste nám pripli stužky a aby sme pozdvihli poháre, ktoré nám budú pripomínať túto významnú životnú etapu.

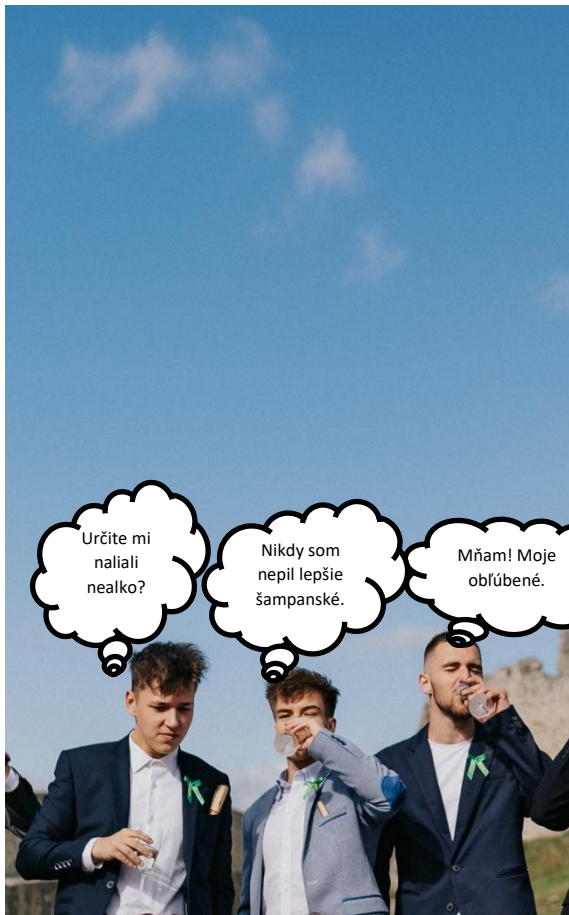
Bol to ročník plný zmien, ktoré nik neočakával. Od zmien učiteľov, triednych učiteľov a tried, až po pandémiu koronavírusu. Určite si to takto nikto nepredstavoval, no život nám prináša veci, ktorým nemusíme rozumieť, dôležité je, ako sa k nim postavíme. Spoločne sme novej situácii čelili a zrejme ešte aj budeme. Čaká nás ešte hodný kus cesty, kým sa na dlhý čas rozídeme, avšak my pevne veríme, že to spoločne dotiahneme do úspešného konca. Určite by som mohla za všetkých spolužiakov povedať, že je nám ľúto, že sme toho spolu nestihli zažiť viac. Veľmi si však ceníme výlet do Viedne v prvom ročníku, či Erasmus, ako aj všetky spoločné chvíle, ktoré sme spolu strávili. Bolo pre nás ťažké držať pospolu, a predsa sme sa o to pokúšali, čo je pre tridsiatich troch rozdielnych ľudí skutočnou výzvou.

Milá naša triedna učiteľka a súčasne naše bývalé triedne učiteľky. Čas, ktorý ste s nami prežili nebol často najsladší, preto sa Vám chceme ospravedlniť, ak Vám naša tvrdohlavosť, alebo vzdor spôsobili nové vrásky. Určite sme urobili mnoho chýb, na druhej strane, práve vy ste nám dávali možnosť poučiť sa z nich. Veríme, že všetky vedomosti, čas a pomoc, ktorú ste nám venovali nám pomôžu v budúcom povolání alebo štúdiu. Napokon, príliv nás sem priniesol a znova sa po nás načahuje späť, aby nás vyplavil na inom mieste, k iným ľuďom a iným skúsenostiam. Sme radi, že nás vyplavil práve na tomto mieste a k vám. Vážime si a ďakujeme za Vašu ochotu, priateľské slová i trpezlivosť, že ste nám pomáhali kráčať cestou k dospelosti. Na chvíľu ste boli súčasťou našich životov a my vašich a aj keď sa naše cesty rozídu, veríme, že na nás budete spomínať s úsmevom, možno aj práve vďaka tejto fotografii.

Táňa Jančárová a Natália Zemanová, IV. L

Jennifer Šaššová, IV. L

Vyspovedali sme našu novú pani učiteľku

Kedy ste sa rozhodli stať sa učiteľkou? Snívali ste ako dieťa aj o inom povolání?

O učiteľskom povolání som vôbec nesnívala. Po strednej škole som vyštudovala politológiu, ale v tomto odbore som sa nenašla, jazyky mi vždy celkom šli, tak som sa rozhodla, že pôjdem ešte na jednu výšku. Moja sestra je učiteľka, možno som sa trošku inšpirovala. ☺

Prečo ste si vybrali vyučovať anglický a nemecký jazyk?

Mám veľmi pozitívny vzťah k cudzím jazykom, z angličtiny a nemčiny som maturovala a matika mi nikdy nešla, takže voľba bola jasná.

Aký máte doposiaľ dojem z našej školy?

Od začiatku bolo ku mne vedenie, kolegovia, aj študenti veľmi milí a ústretoví, preto je môj dojem iba dobrý a vždy sa teším do práce.

Ako si myslíte, že Vás vnímajú žiaci a kolegovia?

No to netuším, musíte sa spýtať žiakov a kolegov. Potom mi dajte vedieť. ☺ Ale nie, myslím, že ma vnímajú ako nového človeka v škole a nevedia, čo odo mňa môžu očakávať.

Myslíte si, že ste zapadli do kolektívu učiteľov?

Ešte sme nemali veľa možností bližšie sa spoznať so všetkými kolegami, ale verím, že aj to príde. Zatiaľ si myslím, že som zapadla minimálne do kabinetu, pozdravujem kolegynky. ☺

Aký máte názor na našich študentov?

Študenti na SOŠ-ke ma veľmi milo prekvapili a myslím si, že v každej triede, kde učím, máme dobré vzťahy a dobrú atmosféru.

Čo sa Vám najviac páči na tejto škole?

Páči sa mi dobrá atmosféra, usmiate kolegynky na chodbe, to, že ak má niekto sviatok, idú všetci blahoželať, každý týždeň je zaručený dobrý koláčik – dieťa tu neprichádza do úvahy ☺ a „deti“ samozrejme, ktoré mám veľmi rada.

Čo sa Vám v škole naopak nepáči a zmenili by ste to?

Možno len to, že sa málo socializujeme, ale to sa čoskoro zmení, keď prejde situácia s covidom. To nie je vina školy.

Aké máte záľuby/koníčky? Čo robíte vo voľnom čase?

Vo voľnom čase si rada prečítam knižku, pozerám Netflix, idem so psom na prechádzku, na basketbalový zápas, zabehať si.

Aké sú Vaše sny, ktoré by ste si chceli splniť?

Chcela by som viac cestovať a zabehnúť polmaratón.

Rýchla odpoveď:

oblíbená kniha: G. G. Marquez, Kronika vopred ohlásenej smrti

oblíbené literárne dielo: Sally Rooney, Normálni ľudia

oblíbené jedlo: falafel

oblíbené plemeno psa: Írsky vlkodav

oblíbené miesto: miesto? AMC. mesto? Budapešť :)

oblíbená farba: čierna, sivá

oblíbený film: Crash

oblíbený filmová postava: Beatrix Kiddo

oblíbený herec: Tom Hardy

oblíbená literárna postava: Jo March

oblíbené ročné obdobie: jar

oblíbená pesnička: Dua Lipa – IDGAF

Ďakujeme za rozhovor, otázky pripravila Ema Faltinová, I. A

Literárno-výtvarná galéria

Okrem odborných predmetov, ktoré na našej škole máme, na hodinách slovenského jazyka a literatúry sa nám občas podarí vytvoriť aj niečo zaujímavé, s čím by bola škoda nepochváliť sa. Okrem toho sa zapájame aj do rôznych literárnych a výtvarných súťaží. Od začiatku školského roka sme sa zapojili do projektu Záložka spája stredné školy, Tínedžeri vo virtuálnom svete, Rodina na 100 slov, v ktorej sa so svojim príspevkom na treťom mieste umiestnil Adrián Drevko z II. L. Ďakujeme a tešíme sa z jeho úspešnej reprezentácie školy. Ponúkame vám teda malú ochutnávku našich prác.

Rodina na sto slov

Slovo zložené zo šiestich písmen, každé má svoju moc.

R – ako RADOSŤ, stal som sa súčasťou skvelej rodiny, avšak nie všetci majú rodinu, v ktorej prebýva radosť a láska.

O – ako OPORA, ktorú v rodine cítim, s ktorou sa ľahšie kráča životom.

D – ako DOMOV a nie len priestor, v ktorom bývam, kde sa vždy rád vraciam.

I – ako ISTOTA nech by sa stalo čokoľvek, vždy tu bude niekto, kto ma vypočuje, podporí, pohladí, objíme, odpustí.

N – ako NÁDEJ vkladajú do každého dňa minulosti, prítomnosti, aj do budúcnosti, v ktorú človek verí.

A – ako AMEN alebo ĎAKUJEM za moju rodinu.

Adrián Drevko, II. L

*Rodina – poklad, ktorý nie každý
môže mať,*

*jeden o druhého sa stále postarať,
rodina je ako strom,
miesto, kde nájdeš pokoj.*

*Drží stále pohromade,
aj keď niečo zlé sa stane.*

Miesto lásky, istoty a bezpečia,

ochráni nás od nebezpečia.

*Najdôležitejšia vec, ktorú rodina musí
mať,*

je láska a harmonický vzťah.

*Hniezdo, do ktorého sa chceme stále
vrátiť,*

a svoju rodinu nikdy nestratiť.

*Rodina je teplá a ľahká,
nenechajme ju spadnúť do klamstva.
Budme k sebe stále úprimní,
aj keď sme všetci odlišní.*

*Milujme svoju rodinu,
pretože raz všetci sa pominú,
nedokáže ich nik iný nahradiť,
a na srdci jazvu vyplniť.*

Vanesa Filinská, II. A

Rodina je slovo nekonečných významov. Spektrum pocitov.

Každý človek určite vníma rodinu inak. Samozrejme, väčšina v tom dobrom. Čo ak sa však pozrieme na ľudí, ktorí to v živote nemali jednoduché? Takíto ľudia by sa podľa mňa nemali prehliadať, mali by sme im opäť dokázať, že rodina je ako spojivo. Most, ktorý nás chráni pred silným prúdom vody a zaručí nám bezpečný prechod do cieľa. Dajme opäť pocítiť takýmto ľuďom vieru v iných ľuďoch. Nenechajme ich prepadnúť myšlienke, že nikomu na nich nezáleží a že sú na celý svet sami.

Tak teda poďme! Podľať ruku ľuďom, čo ju potrebujú najviac.

Kristína Dzurňáková, II. L

Mať milujúcu rodinu je cenný majetok, ktorý sa nedá kúpiť peniazmi ani úsilím. Je to vec milosti. Ak máte starostlivú a podporujúcu rodinu, môžete sa považovať za jednu z najšťastnejších a najbohatších bytostí. Je ťou mať šťastnú rodinu, nie každý ju na tomto svete má. Všetci potrebujeme blízku osobu a cítiť sa milovanými. Bez ohľadu na to, kam pôjdeme alebo čo dosiahneme, rodina bude vždy v našom srdci ako zdroj povzbudenie a lásky. Lásky a podpora, ktorú vám poskytuje rodina, je jedným z dôvodov, prečo ľudia dosahujú nemožné. Zohráva úlohu v tom, akým ste boli, čím ste a kým budete.

Erika Šarišská, II. A

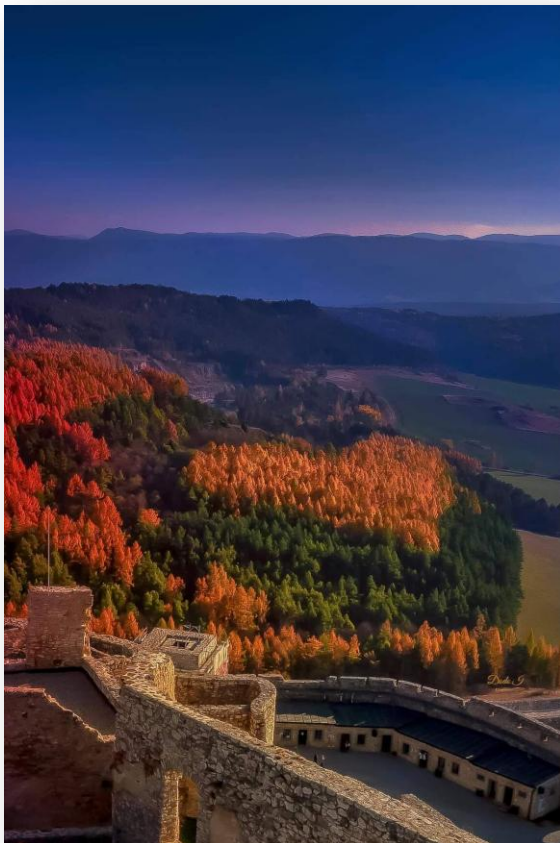
Jeseň, pani bohatá, farbí listy do zlata.

Jeseň počas svojej vlády prírodu podľa svojich predstáv mení, tak nech sa páči, vitajte v jej maliarskej sieni.

Príroda sa nekonečným maliarskym plátnom pre túto jedinečnú pani umelkyňu stala, keď si ona do svojich čarovných rúk paletu farieb vzala. Farbami

na ničom nešetrila a krásny rozprávkový svet vytvorila. Veď posúďte aj vy sami, aký je krásny svet podľa tejto dámy. Stromom aj kríkom najprv listy pestrými farbami zafarbila, aby ich potom nežným vánkom pohladila. A ony potom v rytme tanca na zem popadali a mne pod nohami pri prechádzke tou krásou príjemne zašušťali. Jabĺčka, hrušky, či gaštany medzi listami schovávačku hrajú a na svoje nájdenie ako na poklad nedočkavo čakajú. Jeseň farbou ani na oblohe nešetrila a mnoho odtieňov modrej až sivej na tom nekonečnom plátne vyničila. Sem-tam sa jej všetky farby palety do krásnej dúhy zliali, aby sme si všetci aj so zubatým slniečkom tú krásu vychutnali. Hmla je cukrovou vatou, do ktorej sa všetci zahryznúť chceme, len dúfajme, že sa spolu s ňou nerozplynieme. Škoda je, že mnoho sťahovavých vtákov na jeseň od nás preč odletí a neuvidí tú krásu jesene a šťastný smiech nezbedných detí. Deti sú šťastné, keď šarkanov ako drakov na kopcoch púšťajú, a potom spolu s rodičmi doma obyčajné gaštany na čarovné bytosti premieňajú. Smiech počuť aj vtedy, keď vonku prší ako z krhličky a gumáky v mlákach testujú všetky nezbedné detičky. Jeseň nás všetkých každý rok ako pani učiteľka na zimu pripravuje, veľa plodov zeme nám ako dobrá mama do komory daruje. Jeseň je múzou mnohých z nás, ukrýva v sebe nekonečne mnoho krás. Jeseň je krásna, má pôvab dámy, ostaň tu, prosím, ešte dlhšie s nami.

Jeseň je bohatá a má mnoho krás, o rok tu bude vo svojej celej kráse a sile zas. Pretože čarovná jeseň je, ako všetci vieme, predzvestou bielej a chladnej zimy a tento rok asi nebude iný. Ďakujeme ti, jeseň, za tvoje bohatstvo a všetky tvoje dary, nech sa ti pri miešaní farieb ďalej takto darí.

autor: Adrián Drevko, II. L

foto: Radka Grivalská, II. L

Nájdi symbol na fotke ☺

Na rozlúčku

*Jeseň v plnej paráde,
končí v našej záhrade.
Žiadne kvety, stromy holé,
za záhradou pusté pole.*

*Sýkorky sa znova hlásia,
nestačí im búdka prázdna,
Slnečnicu radi majú, na stromy si
posadajú.*

*Ráno, keď je rosa, mráz,
mama škrabe okná zas.
A ja sa len usmievam,
pešo do školy chodievam.*

*Večer skoro tma a chlad,
netreba sa veľmi báť.
Keď severák bude viať,
biely sneh nás bude hriať.*

Alžbeta Sobinová, I. A

Kyberpredátor

*Internet je tu už od nepamäti.
Slúži nám, za to ďakujeme ti.
Dobrý sluha, ale zlý pán.
Kyberpredátor, daj pokoj nám!*

*Kyberpredátor je utajený,
úsmev na tvári vám premení.
Deti, dávajte si pozor!
Na internete nemáte dozor.*

*Preto ak máte s tým problém,
napíšte mu, nepoviem.
Potom všetkom sa zverte mamke,*

*napečie vám koláč a kyberpredátora
zamkne.*

*Pokiaľ si práve ty ten kyberpredátor,
obleč si bundu a strať sa ako gáfor.
Kyberpredátori sú veľmi zlí,
a verte tomu, že nie sú bez viny.*

*Ak tvoj kamoš taktiež pácha toto zlo,
je mi ľúto, pravdupovediac, to už nie je
kamarát, bro.*

*Taký človek nemá hlavu v poriadku,
vytoč 158 a oni ho dajú do chládku.*

Dávid Vojaček, Daniel Gracia, II. L

Chlpatá Guľa Hugo

Som v škole, čochvíľa mi končí posledná hodina. Premýšľam, že po škole zasa zapnem nejakú hru, pri ktorej stratím nervy alebo zaspím počas pozerania seriálu. Prišla mi SMS. Od mamy. „Po škole príď ku mne. Na dva dni idem preč, postaraj sa o Huga. Obed je navarený a neber mi môj notebook, ešte naň niečo vyleješ!“ Čo? Hugo? Prečo mi mama musí znepríjemňovať tieto krásne víkendové dni jej chlpatým netvorom. Hugo je kocúr.

Po zazvonení zvončeka smerujem hneď k mame. Po ceste ma sprevádzala hudba v slúchadlách. Už nebola doma. Keď som vošla do dverí, hneď som zbadala Huga, ako trpezlivo čaká na moju mamu, ale bola som to bohužiaľ ja, smutne sa otočil a naštvane odišiel. „Vodu, žrádlo...má?...áno, dobre...“, povedala som si sama pre seba a išla som sa vykvačiť na gauč. Vytiahla som si môj mobilný aparát a ponárala som svoje myšlienky v sociálnych sieťach. Neubehlo ani desať minút a už ma ten chlpatý bastard otravuje. Zamňaukal viackrát po sebe. „Čo chceš? Mama tu nie je, máš smolu,“ sedí a pozerá na mňa. Zamyslím sa, čo asi potrebuje? Zoberiem loptičku a ukazujem, že mu ju chcem hodiť. Hodila som. Bez reakcie. „Dobre, neviem čo chceš, tam máš vodu aj žrádlo.“ Vytiahla som si mamkin drahý notebook a položila ho na stôl. Zapla som si moju obľúbenú hru a zaspomínala na jej esemesku a s ťažkým svedomím hrám hry ďalej. Jak môžem niečo vyliat', keď tu nemám vodu? Zasmiala som sa a pokračovala v hre. Po pár minútach ma prišla pozrieť tá chlpatá guľa. Sadol si vedľa notebooku. „No čo, Hugoslav, nemáš tu pohár vody, nemáš čo vylll...“ ani som nedopovedala. Ten malý, chlpatý, otravný bastard sa mi na férovku vygrcal na mamkin drahý, podotýkam drahý, notebook. „Čo?... si robíš srandu?“ Onemela som, iba som sa pozerala zľava, doprava, na Huga a mamkin notebook. Čo mám teraz ako robiť? Hugo sa v pohodičke umýval a má ma totálne na háku. „Dobre, Hugo...“ Povedala som a medzitým si dávam dole moju papuču. „Pod' sem!“ vykrikla som a chcela som mu dať pár výchovných po pysku. Uhol sa a odskočil na parapetu. Už začal konečne vnímať, že je problém. S tými jeho zúženými zorničkami sa na mňa pozeral a bol asi pripravený na boj. Ach, v poriadku... Ja si počkám, kým zaspíš. Pozrela som sa na ten drahý, ogrcaný mamkin notebook a urobila som to, čo by urobil každý normálny človek. Poupratovala som to, čo zo seba vydávalo to chlpaté monštrum, ale neviem, prečo mi napadlo dať notebook do ryže. Každopádne som vysvetlila mamke čo sa stalo, aj som jej poslala fotky ako dôkaz, že som to

nebola ja. Samozrejme mi neverila, lebo Huga vníma ako najkrajšieho a najmúdrejšieho anjelika. Dúfam, že notebook bude fungovať, ešte ho nechám v ryži, pre istotu, lebo keď príde mama domov, tak ma čaká to, čo čaká Huga, keď zaspí. Fakt toho kocúra nenávidím.

Karolína Macalová, III. E

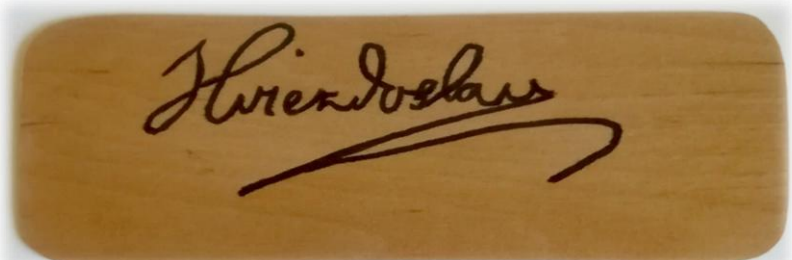
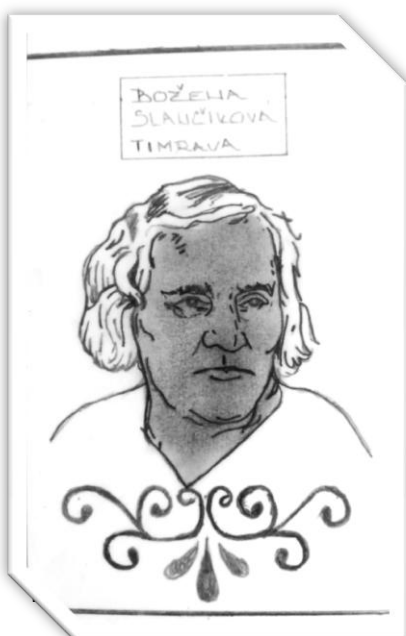

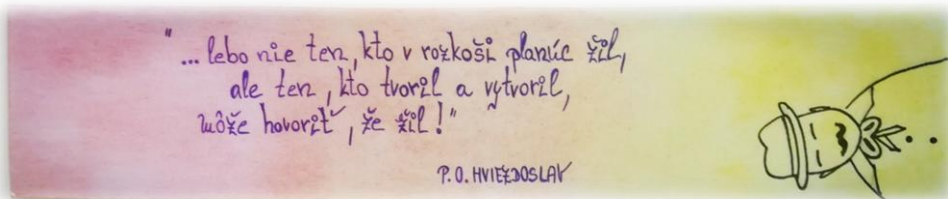
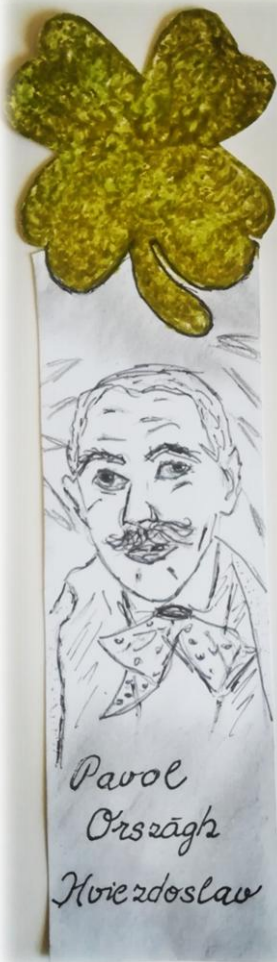
Kreatívne čitateľské projekty s podporou záložky do knihy

Slovenská pedagogická knižnica s poznaním, že kreatívne čítanie motivuje žiakov, aby rozprávali o knihách so silným príbehom, premýšľali o nich a spätne sa k nim vrátili, vyhlásila dva čitateľské projekty pre žiakov základných škôl a stredných škôl zo Slovenskej republiky a z Českej republiky.

Cieľom oboch projektov je opätovne pomôcť slovenským a českým pedagógom a školským knihovníkom vytvárať v triedach takú atmosféru, ktorá bude podnecovať a dokáže nadchnúť celý kolektív žiakov pre čítanie kníh, pre diskusiu o prečítaných príbehoch a pre výtvarné stvárnenie literárneho motívu z prečítaného textu.

Aj tento školský rok sme sa zapojili do projektu Záložky. Desiaty ročník celoslovenského projektu Záložka do knihy spája slovenské školy sa niesol v znamení – *Významné osobnosti slovenskej literatúry*. Pri tvorbe sme si pripomenuli 100. výročie úmrtia P. O. Hviezdoslava a 70. výročie úmrtia B. S. Timravy. Našou partnerskou školou pre tento rok bola Stredná odborná škola Považská Bystrica. Pevne veríme, že naše záložky si nájdu miesto v čítanej knihe u študentov našej partnerskej školy. Veď posúďte sami.

Prvácka anketa

Alžbeta Sobinová, I. A

1. Prečo práve SOŠE?

Pretože má dobré meno, mám do nej blízko a s porovnaním s ostatnými školami v Spišskej Novej Vsi a okolí mi jediná vyhovovala zameraním. Je to škola, po ktorej skončení má človek veľa možností zamestnať sa alebo naďalej študovať.

2. Čo hovoríš na učiteľov?

Učitelia na tejto škole sú úžasní. Sú milí, zhovievaví, ale vedia byť aj prísni.

3. Čo ti tu najviac a najmenej prirástlo k srdcu?

Najviac mi k srdcu prirástli niektorí učitelia, spolužiaci, ale aj pani upratovačka v šatni.

4. Čo by si na škole zmenila?

Jediné čo by som zmenila, je vykurovanie školy, pretože na chodbách a v niektorých triedach je zima. Inak by som na tejto škole nezmenila nič.

Leona Vokúrková, I. B

1. Prečo práve SOŠE?

Lebo mi to prišlo ako správna voľba školy.

2. Čo hovoríš na učiteľov?

Učitelia sú super a majú dobrý prístup k žiakom.

3. Čo ti najviac a najmenej prirástlo ku srdcu?

Najviac spolužiaci a najmenej predmet Adk.

4. Čo by si na škole zmenila?

Aby boli na záchodoch kľúče od dverí.

Monika Hanzelyová, I. L

1. Prečo pravé SOŠE?

Nechcela som ísť na gymnázium, škola sa nachádza najbližšie od domova.

2. Čo hovoríš na učiteľov?

Sú tu učitelia, ktorí vedia učiť zaujímavou formou a máme s nimi dobrý vzťah.

3. Čo ti tu najviac a najmenej prirástlo k srdcu?

Najviac spolužiaci, najmenej niektoré obedy.

4. Čo by si na škole vylepšila?

Viac aktivít a zapájanie žiakov do rôznych vecí.

Olívia Hajžušová, I. A

1. Prečo práve SOŠE?

Jedným z dôvodov výberu tejto školy je to, že som mala dobré recenzie na túto školu od starších študentov školy alebo bývalých žiakov.

2. Čo hovoríš na učiteľov?

S učiteľmi som veľmi spokojná, pretože sú veľmi milí, priateľskí a vždy sa snažia pomôcť žiakom najviac, ako vedia.

3. Čo ti najviac a najmenej prirástlo k srdcu?

Za tú, ešte krátku dobu čo som na škole, mi k srdcu veľmi prirástli spolužiaci, pretože som ani nedúfala, že si tu nájdem tak spriaznené duše.

4. Čo by si na škole zmenila?

Na škole by som zatiaľ ešte nezmenila nič, lebo za tú dobu, čo som na škole, mi zatiaľ všetko vyhovuje a s ničím nemám problémy.

Rastislav Luščák, I. B

1. Prečo práve SOŠE?

Lebo mi ju poradila poradkyňa v škole.

2. Čo hovoríš na učiteľov?

Celkom fajn.

3. Čo ti najviac a najmenej prirástlo k srdcu?

Najmenej – veľa písania. Najviac – ešte neviem povedať.

4. Čo by si na škole zmenil?

Viac by som dal telesnej do rozvrhu.

Erika Nováková, I. L

1. Prečo práve SOŠE?

Nechcela som ísť na gymnázium, tak som sa rozhodla ísť na ekonomickú školu.

2. Čo hovoríš na učiteľov?

S učiteľmi som spokojná.

3. Čo ti tu najviac a najmenej prirástlo k srdcu?

Najviac spolužiaci a najmenej ešte neviem.

4. Čo by si na škole zmenila?

Aby bol rýchlejší internet.

Matej Čollák, I. A

1. Prečo práve SOŠE?

Nevedel som si vybrať na akú školu chcem ísť, tak som si vybral SOŠE.

2. Čo hovoríš na učiteľov?

Učitelia sú milí.

3. Čo ti najviac a najmenej prirástlo k srdcu?

K srdcu mi zatiaľ neprirástlo nič.

Čo by si na škole zmenil?

Na škole by som nezmenil nič.

Karolína Mizerová, I. L

1. Prečo práve SOŠE?

Nemusím ďaleko dochádzať. Veľké možnosti do budúcnosti ohľadom práce.

2. Čo hovoríš na učiteľov?

Sú dobrí.

3. Čo ti najviac a najmenej prirástlo k srdcu?

Najviac spolužiaci a najmenej, že škola je ako bludisko.

4. Čo by si na škole zmenila?

Novšie vybavenie a zlepšenie internetu.

Adam Orinčák, I. A

1. Prečo práve SOŠE?

Nevedel som si vybrať, preto som si vybral SOŠE.

2. Názor na učiteľov?

Učitelia sú milí.

3. Čo ti najviac/najmenej prirástlo k srdcu?

Spolužiaci.

4. Čo by si na škole zmenil?

Obedy.

Emá Faltinová, I. A

1. Prečo práve SOŠE?

SOŠE som si vybrala, pretože škola nie je ďaleko od môjho domova, je to škola s maturitou a nepočula som, aby sa niekto sťažoval.

2. Názor na učiteľov?

Väčšina učiteľov je milá a ústretová.

3. Čo ti najviac/najmenej prirástlo k srdcu?

Momentálne mi prirástli k srdcu spolužiaci, pretože sme sa viac spoznali a najmenej cestovanie autobusom.

4. Čo by si na škole zmenil?

Na SOŠE by som nemenila nič, v škole sa mi páči.

prváci z I. L

Ako sa darí našej bývalej absolventke?

Alexandra Šupolová Buc má rada samotu tak ako spoločnosť. Písanie je pre ňu terapia, ale i oddych. Jej príbehy sú naplnené ženským svetom, ale ulahodia aj mužským čitateľom. Obľubuje úzke uličky, pouličných umelcov, zmysel pre humor a rozličné vône. Je večná optimistka, verí na dobré konce a ešte viac na lásku. Alexandra môže potešiť čitateľov dvomi vydanými knižkami Neutop sa a Vzdialenosti, ktoré nájdete aj v našej knižnej búde.

Kniha Neutop sa je emocionálny príbeh o hľadaní, nachádzaní a neúnavnom boji za svoje sny a lásku, ktorú máme všetci naordinovanú v životoch. Knižka Vzdialenosti je zasa plná otáznikov. Nenájdete v nej návod na život, ale zaručene sa v príbehoch nájdete. Dobrý spoločník ku káve alebo verný priateľ v zlých časoch.

Autorka knížiek Alexandra Šupolová Buc pochádza zo Spišskej Novej Vsi a určite ste netušili, že navštevovala tú istú strednú školu, ktorej súčasťou ste aj vy. Raz si povedala, že ak sa aspoň jednému človeku budú páčiť jej články, tak to má zmysel.

Ahoj, Saška, si absolventkou SOŠ ekonomickej. V ktorých rokoch si navštevovala našu strednú školu a aký odbor si ukončila?

Ahojte, Elkáci, školu som navštevovala v rokoch 2002 – 2006 a študovala som odbor podnikanie.

Ako by si zhodnotila svoje stredoškolské štúdium? Máš nejaké „pikošky“, o ktoré by si sa snami rada podelila? Aká si bola študentka?

Mám krásne spomienky na strednú školu. Boli sme výborná partia, vytvorila som si tam krásne priateľstvá, ktoré trvajú dodnes. Stredná škola je dôležitým míľnikom v ďalšom živote a nielen kvôli štúdiu. Rada si spomínam na imatrikulačky, či zemiakové gruľovky. ☺ Nazvala by som sa priemernou študentkou, nevynikala som v matematike a jazykoch, naopak slovenčinu a dejepis som mala veľmi rada.

Vieme o tebe, že máš vlastnú firmu *Al Bella Decor* a že sa venuješ profesionálnej výzdobe svadieb, rodinných, detských a firemných osláv. Ako a kedy si sa k tejto práci dostala a kde naberaš inšpiráciu pre svoju tvorbu?

K tejto práci som sa dostala úplnou náhodou. Vydávala sa moja dobrá kamarátka a poprosila ma, či by som jej pomohla s prípravou na svadbu. A tak som vymýšľala, vyrábala, plánovala a prichytila som sa pritom, že ma to veľmi baví a moja duša je pri tej tvorbe šťastná. Nasledovala náhodná brigáda v kvetinárstve, kde som sa sama učila viazať kvety a o pár mesiacov som bezhlavo otvorila Al Bella Decor a funguje dodnes. Väčšinou tvorím intuitívne, nechám svoje ruky pracovať, a potom stále z toho niečo vznikne. ☺

Pomohlo ti štúdium na SOŠ ekonomickej nejakým spôsobom pri výkone tvojej práce, resp. využila si nejaké poznatky zo svojho študijného odboru?

Keďže som študovala podnikanie, aj keď v poľnohospodárstve, využila som niektoré poznatky z ekonomickej sféry v mojom podnikaní.

Je dekorovanie náročná práca? Potrebovala si k tomu nejaký kurz, aby si sa tým mohla živiť?

Osobne si myslím, že dekorovanie je náročná práca. Množstvo ľudí nevidí pozadie príprav výzdob na svadbu. Je to veľa hodín plánovania, tvorenia, komunikácie s nevestami. Častokrát pracujeme do noci a ráno skoro vstávame, potom cez deň dekorujeme a nadržanom po svadbách dekorácie zbierame. Takže málo spím, veľa tvorím, ale ten pocit, keď sú nevesty spokojné, ma nabíja energiou a nemenila by som. Kurzy na Slovenku určite sú, ale ja som samouk, nemám žiaden kurz.

Ako dlho ti trvá vyzdobiť svadobnú sálu a prichystať všetky svadobné ozdoby?

Nadekorovať sálu mi trvá cca 2 hodiny, ale samozrejme záleží od toho, aké sú požiadavky, niekedy je to aj dlhšie. Avšak celý týždeň už pripravujeme potrebné ozdoby. Deň pred svadbou pracujeme na kvetinových dekoráciách, pripravujeme všetky kvetinové aranžmány, svadobné kytice a keďže za víkend dokážeme urobiť aj viac svadiieb, tak prakticky sme celý víkend na nohách.

Budúce nevesty majú o výzdobe rozmanité predstavy, zažila si nejakú extravagantnú výzdobu, alebo si musela splniť nejakú špeciálnu požiadavku?

Zažila som rôzne nevesty a rôzne výzdoby, ale zväčša sa ich snažím nasmerovať, aby sme to spolu zladili a aby veľmi neuleteli.

Súdiac podľa tvojho druhého priezviska, aj ty si bola nevestou. Zdobila si si svadobnú sálu sama?

Áno, zdobila som si všetko sama, ale mala som aj pomocníkov, bez ktorých by som to nezvládla.

V našej škole máme zriadenú knižnú „búdku“, v ktorej sa objavili aj tvoje dve knihy. Ako si sa dostala k písaniu?

K písaniu som sa tiež dostala náhodou. Začala som najprv s „blogovaním“. Písala som krátke úvahy o láske, priateľstve a o rôznych momentoch, ktoré som zažila. Malo to dobrú odozvu, a potom to nejako vyústilo k vydaniu knihy.

O čom rada píšeš a teda, venuješ sa ešte literárnej tvorbe?

Aktuálne už nepíšem vôbec. Tú tvorivosť som premenila do inej sféry, ale ktovie, možno príde čas a vrátim sa k tomu. Rada však čítam a keď mám čas, prečítam si dobrú knihu.

Máš popri rodine a dcérke čas na čítanie?

Toho času je menej, ale keď sa nájde, tak áno.

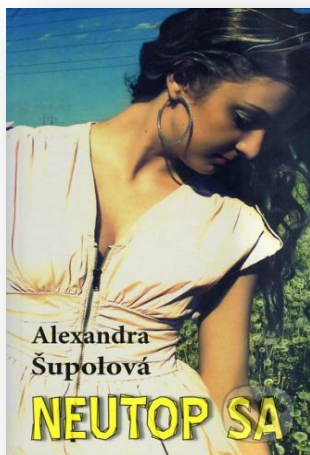
Aký žáner si rada prečítaš, máš nejakú obľúbenú knihu alebo autora?

Mám rada Murakamiho. Ale prečítam si aj jednoduché romantické knihy.

Čo by si poprialala našim študentom?

Prajem im veľa síl, veľa tvorivosti a najmä aby si užívali prítomné okamihy.

Aj my Ti želáme veľa tvorivých momentov a ďakujeme za rozhovor.
redakcia školského časopisu

Vianočná osemsmerovka

F	I	S	H	Y	T	I	N	A	I	T	S	I	R	CH
C	I	N	N	A	M	O	N	T	D	R	A	C	R	R
S	C	A	R	F	N	H	E	T	E	A	S	I	S	I
S	T	A	R	E	T	G	R	U	U	E	S	G	G	S
A	S	P	CH	I	T	R	E	N	I	T	O	A	N	T
L	T	R	N	C	O	N	F	L	M	CH	R	M	I	M
O	U	R	U	I	A	S	I	A	T	R	C	M	K	A
CH	S	A	P	M	J	P	S	W	E	E	T	L	E	S
I	K	D	A	E	R	B	R	E	G	N	I	G	E	T
N	C	M	S	A	A	S	D	I	E	G	C	W	R	R
T	O	U	L	L	E	N	F	K	H	I	A	I	H	E
N	S	S	L	K	I	T	A	T	E	S	N	N	T	E
I	I	I	A	E	N	B	S	A	L	A	D	E	E	T
A	Y	C	R	O	E	L	B	I	B	Y	L	O	H	O
S	N	O	W	F	L	A	K	E	L	F	E	U	T	Y

Words from the eight-way

gift, wine, cake, walnut, elf, candle, star, fish, salad, card, music, punch, lights, cross, magic, angel, socks, cap, meal, bake, toy, tea, sweet, gingerbread, christianity, Saint Nicholas, Jesus, church, christmas tree, scarf, reindeer, snowflake, the three kings, cinnamon, christmas ball, winter, holy bible

vypracovali Ľuboslava Kukurová a Nicol Korinna Rosnerová, III. A

Na našu alma mater nezabúdame

Pozdravy a blahoželania od bývalých absolventov našej SOŠE

Prajem jej, aby mala šťastie na dobrý pedagogický zbor a šikovných študentov, pretože škola sú predovšetkým ľudia, ktorí ju tvoria a nie len budova, v ktorej sa celý jej krásny dej odohráva. Každý svojím kúskom tvoril celú tú skladačku, ktorá formovala moju dušu a myseľ...Takže ich pozdravujem všetkých, ktorí tam boli v rokoch 2002 – 2004 a ďakujem im za každú minútu, ktorú mi mohli venovať a naučiť ma nielen učivo, ale aj veci zo života a pre život...A taktiež pozdravujem jednu mladučku z nich, ktorá tu už nie je, ale každý rok jej chodím zapalať sviečku...Pretože na jej dobré a milé srdiečko a na jej nekonečný a vždy prítomný úsmev sa zabudnúť nedá.

Ivana Soláková (Fedáková), 2004

Mojej strednej škole by som chcel popriať veľa študentov, ktorí budú reprezentovať školu a naučia sa niečo nové do života alebo do ďalšieho štúdia. Samozrejme ešte veľa rokov vyučovania. Pozdravujem všetkých profesorov, ale špeciálne tých, s ktorými som bol najdlhšie a ďakujem Vám, pani zástupkyňa Tatarková, moja triedna pani Vyšňovská a v neposlednom rade pán Hamrák.

Martin Knižka, 2021

Želám hlavne pevné nervy všetkým učiteľom, šikovných žiakov a žiačky a veľa pekných spoločných zážitkov. Srdečne pozdravujem Šoltésovcov, pána učiteľa Paulisa, pani učiteľky Džačovskú a Lengvarskú.

Dagmar (Ivana) Rutkayová, 2007

S mojou alma mater som v neustálom kontakte, sledujem stránku školy, som v kontakte s pani zástupkyňami, či už terajšími alebo bývalými. Pozdravujem všetkých učiteľov, ktorí ma učili, verím, že si na mňa v dobrom spomínajú.

Marek Marchyn, 2007

K tak krásnemu veku, jej želim tak skvelých študentov, akými sme boli my. Alebo ešte lepších. Aby sa rozvíjala, kráčala s trendmi a hlavne veľa študentov, pretože bez nich by to samozrejme nešlo. Nakoľko neviem, kto ešte na škole učí a kto nie, pozdravujem všetkých, ktorí si pamätajú na bývalú IV.B v rokoch 2005 – 2009.

Mirka Nyulasziová (Muchová), 2009

ŠKOLSKÝ ČASOPIS
Školský rok 2021/2022
Č. 1

Vydavateľ : SOŠE SNV, krúžok školského časopisu

REDAKTORI

členovia krúžku školského časopisu Eikáč a občasní prispievatelia pod vedením
Mgr. D. Rutkayovej

GRAFIKA

Adrián Drevko, II. L
Patrik Vojtuš, II. L

FOTOGRAFIE

boli použité zo súkromných archívov hostí v školskom časopise, internetovej stránke školy
a študentov školy, z internetu.

KRESLENÉ ILUSTRÁCIE

Karolína Macalová, III. E

JAZYKOVÝ KOREKTOR

Mgr. Daša Rutkayová